

O CASĂ CEREASCĂ

(A Heavenly Home)

Zac Poonen



Traducerea în limba română: Maria Magdalena

Drept de autor – Zac Poonen (2007)

Această carte este sub incidența dreptului de autor pentru a preveni abuzurile.

*Este interzisă retipărirea sau traducerea acestei cărți fără
permisiunea scrisă a autorului.*

*Sunt permise totuși descărcarea și tipărirea acestui material
în condițiile în care se va utiliza pentru distribuția*

*GRATUITĂ, în condițiile în care NU se vor face
MODIFICĂRI, în condițiile în care vor fi menționate
NUMELE ȘI ADRESA AUTORULUI*

*și în condițiile în care această notă de drept de autor
este inclusă în fiecare listare.*

Pentru mai multe informații, vă rugăm să contactați:

*Christian Fellowship Church
40, DaCosta Square, Wheeler Road Extension,
Bangalore-560084, India.*

DEDICATĂ
Celor patru fii ai noștri,

Sanjay, Santosh, Sandeep și Sunil

ȘI

Soțiilor lor – cele patru fiice ale noastre,

Kathy, Meghan, Laura și Anugrah

De părinții voștri recunoscători,

Zac și Annie Poonen

Cuprins

1. O casă cerească pe pământ
2. Fă trei alegeri în căsnicia ta
3. O căsnicie ca o grădină
4. Căminul – un sanctuar pentru Dumnezeu

(Mesaje transmise la nunțile celor patru fii ai noștri)

CAPITOLUL UNU

O CASĂ CEREASCĂ PE PĂMÂNT

(Mesaj transmis la nunta lui Sanjay (fiul meu cel mai mare) și a lui Kathy)

Este o mare bucurie pentru mine să vorbesc la nunta fiului meu cel mai mare. De mulți ani așteptăm această zi.

Doresc să le împărtășesc lui Sanjay și Kathy o expresie care se găsește în *Deuteronomul 11:18 la 21*. Acolo Dumnezeu spune: „*Puneți-vă dar în inimă și în suflet aceste cuvinte pe care vi le spunși atunci zilele voastrevor fi ca **zilele cerurilor deasupra pământului***”.

Ce poate însemna această expresie: „*zilele voastre să fie ca zilele cerurilor deasupra pământului*” ?

Gândiți-vă cum sunt zilele cerurilor. Nu există ceartă sau conflict în ceruri, ci numai pace și bucurie. Și mai presus de toate, *dragoste* – peste tot. Poți avea o casă ca aceasta – unde fiecare zi este ca o zi de cer deasupra pământului. Acesta este modul în care a intenționat Dumnezeu să fie fiecare casă.

Biblia începe cu căsătoria dintre Adam și Eva și se încheie cu căsătoria dintre Hristos și poporul Lui, Biserica.

Când Dumnezeu a ținut acea primă nuntă – a lui Adam și Eva – El a dorit ca zilele lor să fie ca zilele cerurilor deasupra pământului. Prima lor casă era un paradis – Eden. Dar Satan a venit și a transformat casa lor într-un iad. Și acum, în zilele noastre, avem case ca iadul peste tot în lume.

Dar lăudat să fie Dumnezeu că acela n-a fost sfârșitul poveștii. Biblia ne spune cum, chiar acolo în Eden, imediat ce Adam a păcătuit, Dumnezeu a promis să-L trimită pe Fiul Lui să rezolve problema pe care o crease Satan. Acolo este locul unde vedem acest mare adevăr: *Că Dumnezeu este întotdeauna de partea noastră împotriva Diavolului*. Înainte ca Dumnezeu să blesteme pământul pentru păcatul lui Adam, El i-a spus lui Adam și Evei că o sămânță va ieși din femeie Care îi va zdrobi capul Diavolului. Numai după aceea Dumnezeu a rostit pedeapsa lor.

Chiar dacă Diavolul venise și stricase totul, Dumnezeu a dorit ca Adam și Eva să știe că El era de *partea lor*, împotriva Diavolului. Indiferent de ce poate face Diavolul vreodată în vreo casă, Dumnezeu este implicat în recuperarea caselor. El dorește să ne readucă propriile case la planul Lui original, unde zilele noastre să fie ca zilele cerurilor deasupra pământului. Și acum că Hristos a venit și lucrarea de mântuire a fost realizată, aceasta este o posibilitate reală pentru fiecare dintre noi.

Instrucțiunile producătorului

Cu ceva timp în urmă, am cumpărat o cameră digitală. Înainte, foloseam camere simple, de tipul „fixează și apasă”, care aveau o rolă de film. Dar cu această cameră digitală scumpă, am descoperit că pozele nu ieșeau mai bine ci, dimpotrivă, mai rele. Erau încețoșate și necentrate. După ce am dat atâția bani, scoteam poze bune doar de aruncat la gunoi – la fel cum sunt multe căsnicii.

Și oare de ce se întâmpla așa? Deoarece nu citisem instrucțiunile producătorului. Știm că fiecare echipament scump vine cu un manual de instrucțiuni furnizat de producător. Este oare posibil ca Dumnezeu, Care a rânduit căsnicia, să ne fi lăsat fără nicio instrucțiune? Bineînțeles că nu. El *ne-a dat* instrucțiuni. Pentru că noi nu respectăm acele instrucțiuni (așa cum am făcut eu cu acea cameră digitală) căsniciile noastre ajung să fie încețoșate, necentrate și bune de aruncat la gunoi.

Am citit deci manualul de instrucțiuni al producătorului și am urmat cu exactitate instrucțiunile lui privind modul cum să utilizez camera digitală. N-am îndrăznit să-mi imaginez că știu mai bine decât producătorul acelei camere. Ar fi fost o prostie să gândesc așa. Dar aceasta este prostia regăsită la mulți care ignoră „Instrucțiunile Creatorului” lor când vine vorba despre căsnicie – și care-și imaginează că ei pot produce o căsnicie mai bună ascultând mai degrabă de psihologi și de tradiția umană, decât de Însuși Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a dat instrucțiuni foarte clare despre căsnicie. Când, într-un final, am urmat instrucțiunile producătorului camerei digitale, pozele mele au ieșit perfect. Și aceasta este exact ceea ce se va întâmpla într-o căsnicie când soțul și soția urmează Instrucțiunile Creatorului.

Există o singură carte în lume care conține Instrucțiunile Creatorului cu privire la căsnicie - *Biblia*. Am început să o studiez cu mulți ani înainte să mă căsătoresc. Apoi am studiat-o împreună cu soția mea, după ce ne-am căsătorit. Și în cei 37 ani ai căsniciei noastre am gustat puțin din ceea ce înamnă să ai „zilele cerului deasupra pământului”.

Mesajul evangheliei este acesta, că noi putem avea *două raiuri* – unul chiar acum, pe măsură ce zilele noastre pe pământ devin ca zilele cerurilor. Și, în final, un rai *fizic*, când se întoarce Hristos.

Cealaltă alternativă este să ai *două iaduri* – unul chiar acum, și celălalt în veșnicie. Domnul Isus Hristos a venit să ne salveze din aceasta.

Fundația

Sanjay și Kathy urmează să locuiască într-o casă cu două etaje. Și putem folosi această casă ca o ilustrație a căsniciei. Casa are, în primul rând, o fundație, pe care sunt construite primul și al doilea etaj.

Cea mai importantă parte a oricărei case este fundația ei. O fundație bună, de asemenea, este ceea ce fiecare căsnicie are nevoie înainte de toate. Și fundația pentru o căsnicie bună este *dragostea desăvârșită și necondiționată a lui Dumnezeu pentru noi*. Adevărul dragostei necondiționate a lui Dumnezeu este cel mai mare adevăr găsit în întreaga Biblie. Niciodată dragostea lui Dumnezeu pentru noi nu se schimbă, nici măcar atunci când șovăim și greșim, eșuăm și ne stricăm viețile.

Când Dumnezeu a dorit să ilustreze dragostea Lui pentru noi, El a folosit exemplul unei mame pentru copilul ei nou-născut. Știm că o mamă nu așteaptă nimic în schimb de la copilul ei.

Pe de altă parte, dragostea care este portretizată la televiziune și în filme este o dragoste egoistă. Un tânăr spune că „iubește” o fată. Dar el dorește ceva de la ea pentru propria lui plăcere. Și ea dorește ceva de la el, tot pentru ea însăși.

Totuși, dragostea lui Dumnezeu este diferită. Este ca dragostea mamei pentru copilul ei nou-născut. Mama nu dorește nici măcar un singur lucru de la copilul ei. De fapt, copilul ei nici nu poate să-i ofere ceva. Dragostea unei mame este cea mai neegoistă dragoste de pe fața pământului. Acesta este exemplul pe care-l folosește Dumnezeu în *Isaia 49:15*, când ne descrie dragostea Lui pentru noi – este o dragoste total neegoistă și nu așteaptă nimic în schimb. Ca o mamă, Dumnezeu îi ajută pe copii Lui și suferă pentru binele lor. Ați văzut cum se îngrijește o mamă de copilul ei bolnav? Așa ne iubește și pe noi Dumnezeu.

Conștientizarea acestei dragoste desăvârșite a lui Dumnezeu pentru voi amândoi este ceea ce aveți nevoie ca fundație a noii voastre case. Pe această fundație, puteți construi cele două etaje. Dacă fiecare în parte nu sunteți, în mod individual, bine înrădăcinați în dragostea lui Dumnezeu, atunci veți avea mari probleme între voi înșivă.

Sunt convins că multe dintre problemele noastre sunt generate de nesiguranța noastră. Nu am găsit siguranța în dragostea necondiționată a Tatălui nostru ceresc. Și când nu suntem siguri de dragostea Tatălui nostru ceresc, nu vom putea să-i iubim pe ceilalți așa cum ar trebui. Vom avea gelozie, spirit competitiv și multe alte probleme în relațiile noastre. Dar odată ce suntem liniștiți în dragostea lui Dumnezeu, devenim liberi – și putem apoi începe să construim.

Primul etaj

Când cineva L-a întrebat pe Isus care este cea mai mare poruncă, El a răspuns că două sunt poruncile cele mai mari – nu doar una. Prima este să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima, sufletul și puterea; și a doua este să-i iubești pe alții așa cum ne-a iubit El pe noi.

Și aceste porunci constituie celelalte *două etaje* ale casei. Nu poți construi al doilea etaj înainte să-l construiești pe primul. O mulțime de oameni fac această

greșeală – ei încearcă să-i iubească pe alții, fără să-L iubească mai întâi pe Dumnezeu cu toată inima lor. Ei n-au citit Instrucțiunile Creatorului – și astfel, dragostea lor pentru alții se veștejește după un timp. Mai întâi trebuie să-L iubim pe Dumnezeu, înainte de a-i putea iubi pe alții așa cum trebuie să-i iubim.

Când Dumnezeu i-a creat pe Adam și pe Eva, El nu i-a creat împreună – în același timp. Dacă ar fi vrut, ar fi putut face aceasta cu ușurință. Ar fi putut lua *doi* bulgări de țărână în loc de unul, i-ar fi făcut pe amândoi, bărbat și femeie, și ar fi suflat asupra lor în același timp. Dar de ce L-a făcut pe Adam singur? Pentru ca atunci când Adam își va fi deschis ochii, prima persoană pe care s-o vadă să fie Dumnezeu – și nu Eva! Apoi Dumnezeu a făcut să cadă un somn adânc peste Adam. De ce? Nu doar ca să ia o coastă din trupul lui. Ci, pentru ca atunci când Dumnezeu va fi creat-o pe Eva separat, într-un alt colț al grădinii, și ea și-ar fi deschis ochii, prima persoană pe care s-o vadă să fie de asemenea Dumnezeu și nu Adam. Ea nici măcar nu știa despre existența lui Adam. La început ea L-a văzut doar pe Dumnezeu.

Aceasta a fost prima lecție pe care Dumnezeu a dorit să le-o predea lui Adam și Evei: „*Eu, Dumnezeul vostru, trebuie să fiu întotdeauna primul în viața voastră*”. Aceasta este lecția pe care noi toți trebuie de asemenea s-o învățăm.

Ați auzit de adezivul industrial bine-cunoscut, *Fevicol*, care este folosit la lipit lemnul. Am văzut odată o reclamă în care erau două bucăți de lemn lipite împreună cu *Fevicol* și doi elefanți care încercau să le dezlipească. Și acei elefanți nu puteau să separe cele două bucăți de lemn. La fel devine și o căsnicie creștină adevărată când Hristos este în centru, între soț și soție, ținându-i strâns împreună. Pe astfel de soți, nicio forță de pe pământ sau din cer nu va putea atunci să-i despartă unul de celălalt. Dacă însă Hristos *nu* este primul și agentul de legătură dintre soț și soție, atunci o astfel de căsnicie va fi ca două bucăți de lemn alăturate fără niciun lipici. Se vor separa chiar și fără ca cineva să-i despartă. Nu-i de mirare că astăzi vedem atât de multe divorțuri în lume. În ziua în care s-au căsătorit, acele cupluri și-au imaginat cu adevărat că se iubesc unul pe altul în mod profund. Dar ceea ce ei n-au realizat a fost că dragostea lor era una egoistă, deoarece Hristos nu era Domnul vieții lor. Astfel, câteva luni mai târziu, s-au trezit răstindu-se unul la celălalt.

„Iubiți-vă unul pe altul” este o expresie drăguță, folosită iar și iar. Dar nu poți s-o faci cu adevărat dacă nu-L iubești mai întâi pe Dumnezeu. Nu vei putea să înduri până la sfârșit în dragoste pentru soțul sau soția ta, dacă Hristos nu este Domnul vieții tale personale.

Dar, o dată ce ai construit primul etaj – iubindu-L pe Dumnezeu – poți apoi să-l construiești pe al doilea – iubindu-vă unul pe altul.

Al doilea etaj

Doresc să spun trei lucruri despre iubirea unul pentru celălalt.

În primul rând, *dragostea exprimă aprecierea*. Există o întreagă carte despre dragostea conjugală pe care Dumnezeu a inclus-o în Biblie - *Cântarea Cântărilor*. Toate cuplurile căsătorite ar trebui să citească această carte - *unul altuia!* Este uimitor să vezi acolo cum așteaptă Dumnezeu Atotputernic să-și vorbească soțul și soția unul altuia! Și această carte este Scriptură insuflată la fel de mult ca și celelalte cărți din Biblie!

Permiteți-mi să vă citesc câteva fragmente din această carte, astfel încât noi toți să putem învăța să-l apreciem pe celălalt ca soț și ca soție. Noi toți suntem *zgârciți* când vine vorba să ne exprimăm aprecierea. Suntem grabnici să criticăm, dar foarte înceți să apreciem. Ne uităm la oameni și găsim atât de multe greșeli la ei. Aceasta este natura omenească. Și astfel Acuzatorul, Diavolul, câștigă în noi înșine un avanpost. Pe de altă parte, Dumnezeu câștigă în noi un avanpost când ne uităm la alții și găsim în ei ceva de apreciat. Aici, fiecare dintre noi ne putem cerceta purtarea.

Urmăriți ce-i spune soțul soției lui în *Cântarea Cântărilor*.

„Ești frumoasă de tot iubito și n-ai niciun defect. Iată, ce frumoasă ești, iubito, iată ce frumoasă ești! Cât de atrăgătoare este iubirea ta. Căci glasul tău este dulce și fața ta plăcută. Ești ca o grădină închisă.”

(Nu inventez toate acestea. Totul e acolo în Scriptură.)

„Mi-ai răpit inima, sora mea, mireaso, mi-ai răpit inima numai cu o privire. Dragostea ta prețuiește mai mult decât vinul și miresmele tale sunt mai alese decât toate mirodeniile! Întoarceți ochii de la mine, căci mă tulbură. Numai una singură este porumbița mea cea curată. Ce frumoasă și ce plăcută ești, tu, iubito, în desfătări!”

(Cât de mult aș vrea să fie adevărate aceste cuvinte pentru fiecare soț.)

„O, tu, cea mai frumoasă dintre femei...nu-i nimeni ca tine.”

(Dumnezeu îngăduie aici puțină libertate poetică. Nu este o chestiune de acuratețe științifică, ci de sentimentele pe care le trăiește soțul.)

Și acum ascultați ce spune soția. Acesta este răspunsul ei:

„Iată ce frumos ești preaiubitule, ce plăcut ești! Iubitul meu este alb și rumen deosebindu-se din zece mii. Capul lui este ca cel mai curat aur... Înfațișarea lui este ca Libanul, distinsă ca cedrii. La umbra lui îmi găsesc plăcerea și rodul lui este dulce pentru cerul gurii mele. Dragostea ta este mai bună decât vinul... Vă rog fierbinte, fiice ale Ierusalimului, dacă găsiți pe preaiubitul meu, ce-i veți spune? ...Că sunt bolnavă de dragoste. ...L-am apucat și nu l-am mai lăsat să plece. Eu sunt a preaiubitului meu și preaiubitul meu este al meu.”

Cum a pus Dumnezeu așa ceva în Scriptură? Fiindcă Dumnezeu Însuși este un Iubit.

Sanjay și Kathy, fiți iubiți de acest fel. Așa dorește Dumnezeu să vă iubiți unul pe altul. Zilele voastre pot fi ca zilele cerurilor deasupra pământului, dacă învățați să vă apreciați unul pe altul așa.

În acest domeniu, Isus este Marele Model pentru noi toți. Cât de mărinimos Și-a exprimat El aprecierea Sa pentru oameni.

Al doilea lucru despre dragostea adevărată: *Dragostea este grabnică la iertare.* Dragostea este înceată la acuzare, dar grabnică să ierte. În fiecare căsnicie vor exista probleme între soț și soție. *Dar dacă pui acele probleme în arzătorul din spate, vor fierbe cu siguranță.* Fii deci grabnic să ierți și grabnic să ceri iertarea. Nu aștepta nici măcar până seara să faci acest lucru. Dacă-ți intră un spin în picior de dimineață, îl scoți de acolo imediat. Nu vei aștepta până seara. Dacă îți rănești soțul sau soția îl/ o înțepi de fapt cu un spin. Scoate-l de acolo imediat. Cere imediat iertare și grăbește-te să ierți.

Și, în final, *dragostea este nerăbdătoare să facă lucruri împreună cu partenerul/partenera* – și nu fiecare de unul singur. Cât de diferită ar fi fost istoria omului dacă, atunci când Diavolul a venit s-o ispitească pe Eva în grădină, ea ar fi spus: „*Lasă-mă să-l consult mai întâi pe soțul meu, înainte să iau o decizie*”. O, ce poveste diferită ar fi fost atunci.

Amintiți-vă că toate problemele din lume au apărut deoarece o femeie a luat o decizie de una singură, când Dumnezeu îi dăduse un partener pe care să-l poată consulta înainte de a lua acea decizie.

Dragostea adevărată face lucrurile împreună. Doi sunt întotdeauna mai buni decât unul.

În concluzie, permiteți-mi să citesc din nou din Cuvântul lui Dumnezeu, din *Cântarea Cântărilor - Capitolul 8, versetele 6 și 7*: „...*Dragostea este tare ca moartea. ...Jarul ei este jar de foc, flăcări ale Domnului. Apele cele mari nu pot să stingă dragostea și râurile n-ar putea s-o înece; de-ar da omul toate averile din casa lui pentru dragoste, tot n-ar avea decât un dispreț adânc.*”

Numai dragostea lui Dumnezeu este ca aceasta. De aceea în *versetul 6* această dragoste este numită „*flăcări ale Domnului*” .

Numai Dumnezeu ne poate da o astfel de dragoste.

Sanjay și Kathy, cereți-I lui Dumnezeu să vă dea o astfel de dragoste unul pentru altul.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe amândoi. Amin..

CAPITOLUL DOI

FĂ TREI ALEGERI ÎN CĂSNICIA TA

(Mesaj transmis la nunta lui Santosh (cel de-al doilea fiu al meu) și Meghan)

Dumnezeu ne-a dat numai o singură Carte. Dacă credem cu adevărat acest lucru, ne vom uita în această Carte după instrucțiuni pentru tot ceea ce ni se întâmplă în viață. Citim în Biblie că Dumnezeu a fost Acela care a poruncit bărbatului căsătoria. El a fost Acela care S-a gândit prima dată la ea și El a fost Cel care a creat bărbatul și femeia cu dorința de a fi uniți împreună. Și nouă tuturor El ne-a dat avertismente și instrucțiuni în Cartea Lui cu privire la cum ar trebui să trăiască un cuplu căsătorit.

În *Geneza, capitolul 3*, citim despre căsătoria lui Adam și Eva. De îndată ce Dumnezeu i-a unit în căsătorie, El i-a trimis într-o grădină frumoasă. În trei lucruri care s-au întâmplat în grădină, vedem trei lucruri pe care voi, Santosh și Meghan, trebuie să le faceți – și pe care toate cuplurile căsătorite trebuie să le facă – dacă doriți să aveți căsnicia fericită pe care Dumnezeu a plănuțit-o pentru om.

Pe pământ, rareori vedem astfel de căsnicii fericite, deoarece majoritatea oamenilor nu citesc Scripturile, și mulți care citesc nu meditează la ele ca să descopere cum dorește Dumnezeu să trăiască ei ca oameni căsătoriți.

Când Dumnezeu i-a trimis pe Adam și Eva în grădină, deși le-a dat libertate suficientă, El le-a impus totuși o restricție. Le-a interzis să mănânce dintr-un pom. Exista un motiv pentru aceasta. Fără **alegere**, nimeni nu poate fi un copil al lui Dumnezeu. Nimeni nu poate fi sfânt *fără o alegere personală*. Așadar, când Dumnezeu l-a trimis pe Adam în grădină, dacă El *nu* i-ar fi lăsat lui Adam posibilitatea să *aleagă*, Adam n-ar fi putut deveni niciodată fiul pe care Și-l dorise Dumnezeu. Noi nu realizăm cât de importante sunt alegerile pe care le facem – pentru viața noastră pe pământ și, chiar mai mult, pentru veșnicie.

Unul dintre cele mai mari daruri pe care ni le-a dat Dumnezeu este puterea de a alege. Și niciodată El nu-i va lua nimănui această putere. Poți alege să fii un copil al lui Dumnezeu sau poți alege să trăiești de capul tău. Dar, oricare ar fi alegerea ta, la sfârșitul vieții vei culege consecințele acestei alegeri.

Biblia spune: „*Ceea ce seamănă un om aceea și culege*”. De asemenea, Biblia spune că „*omului îi este rânduit să moară o singură dată și după aceea vine judecata*”. Dar în acea zi finală Dumnezeu nu va judeca oamenii în mod arbitrar. Judecățile lui vor fi bazate pe alegerile pe care fiecare om le-a făcut.

Principiul se aplică și în căsnicie. Tu poți alege dacă vrei să ai o căsnicie fericită sau una mizerabilă. Această alegere este a ta, nu a lui Dumnezeu. Adam a putut alege să-și predea viața diavolului sau lui Dumnezeu.

Vreau, deci, să vă vorbesc, *Santosh și Meghan*, despre trei alegeri pe care trebuie să le faceți în căsnicia voastră:

1. Fiți centrați în Dumnezeu – și nu în voi înșivă

Înainte de toate, alegeți să fiți centrați în Dumnezeu în toate domeniile vieții voastre.

În grădina Edenului erau doi pomi – și ei reprezentau două moduri de viață. Pomul vieții simboliza o viață centrată în Dumnezeu – unde Dumnezeu ar fi fost centrul fiecărei decizii luate de om. Pomul cunoștinței binelui și răului, pe de altă parte, simboliza o viață unde Sinele ar fi fost centrul, și unde omul ar fi trăit fără să-L ia în considerație pe Dumnezeu, hotărând singur ce era bine și ce era rău. Dumnezeu i-a trimis pe Adam și Eva în acea grădină și, cu alte cuvinte, le-a spus: „Voi puteți alege acum pe care dintre aceste căi doriți să mergeți”. Și cu toții știm ce a ales Adam. El a ales să trăiască o viață centrată în el însuși.

Toată suferința, durerea și omorurile și orice alt lucru mizerabil pe care-l vedem în lumea din jurul nostru se datorează deciziei omului de a alege pentru sine însuși ce este bine și ce este rău. El nu dorește ca Dumnezeu să-i arate. Și aceasta este de asemenea cauza fiecărei căsnicii nefericite - chiar printre creștini. O mulțime de creștini trăiesc cu Sinele drept centru al vieții lor – și culeg ceea ce seamănă.

Când Dumnezeu l-a creat pe Adam, dorința Lui a fost ca Adam să stăpânească peste pământ. Adam a fost creat să fie rege, nu rob. Și Dumnezeu a dorit ca Eva să fie o regină alături de Adam. Dar ce vedem astăzi? Peste tot în jur, bărbații și femeile sunt robi și roabe – robi față de ei înșiși și față de lucrurile pieritoare de pe pământ.

Când Dumnezeu a creat acest pământ, El a făcut totul frumos. Pomul oprit era de asemenea frumos. Când Adam și Eva au stat în fața aceluși pom, ei au trebuit să ia o decizie: Vor alege ei lucrurile frumoase pe care le *crează* Dumnezeu, sau Îl vor alege pe Dumnezeu *Însuși*?

Aceasta este alegerea pe care noi toți trebuie să o facem în fiecare zi. Dacă viața noastră este centrată în noi înșine, vom căuta *darurile* lui Dumnezeu (lucrurile pe care El le-a creat) și nu pe Dumnezeu *Însuși*. Majoritatea certurilor care au loc în case apar pe marginea lucrurilor pământești. Astfel de certuri se nasc deoarece soțul și soția au ales lucrurile *create* în locul lui Dumnezeu *Însuși* – și ei culeg consecințele alegerii lor. Ei seamănă în carne și de aceea culeg putrezirea. Omul devine un rob atunci când alege lucrurile create în locul Creatorului.

Isus a venit să ne elibereze din această robie. Astăzi, omul este sclavul puterii banilor, plăcerii sexuale nelegitime, opiniilor altora și multor altor lucruri. El nu este liber. Dumnezeu l-a creat să fie ca vulturul care zboară în înaltul cerului. Însă peste tot îl găsim pe om în lanțuri, incapabil să-și stăpânească firea,

incapabil să-și înfrâneze limba, incapabil să-și controleze ochii pofticioși. Isus a venit, nu numai ca să moară pentru păcatele noastre, dar totodată să ne și elibereze din această sclavie.

Vreau să vă spun, Santosh și Meghan, că puteți avea o căsnicie extrem de fericită dacă refuzați să faceți alegerea pe care a făcut-o Adam și dacă îi veți spune lui Dumnezeu: „Sinele nu va fi niciodată centrul vieții noastre, Doamne. Numai Tu singur vei fi Centrul. Totul în viața noastră va fi centrat în Tine.”

Biblia spune că Dumnezeu este Lumină și Dumnezeu este Dragoste. Dragostea lui Dumnezeu este Lumina Lui. Într-o cameră întunecoasă, puterea luminii alungă întunericul. Așa este și puterea lui Dumnezeu. Viața fără puterea lui Dumnezeu, fără dragostea Lui, va fi doar întuneric.

Toată viața noastră pe pământ este o perioadă de testare și probare care să ne pregătească pentru o împărăție veșnică, unde totul va fi condus de legea dragostei. Fiecare situație și circumstanță prin care ne trece Dumnezeu acum este, prin urmare, proiectată de El ca să ne testeze într-un anumit domeniu – dacă vom trăi pe baza legii dragostei. Și de aceea Dumnezeu permite așa de multe încercări și greutăți în viața noastră. Dumnezeu este Atotputernic și El ar fi putut să ne alcătuiască viața de pe pământ în așa fel încât să nu trecem niciodată prin nici măcar o încercare. Dar Dumnezeu, în marea Sa înțelepciune, a rânduit încercările ca mijloace prin care să învățăm să iubim. Dacă biruim egoismul nostru și hotărâm că numai dragostea ne va călăuzi viața, Dumnezeu va putea să ne pregătească să fim conducători ai împărăției Lui viitoare. Trebuie să ne gândim la aceasta acum ori, dacă nu, în veșnicie vom descoperi că am ratat oportunitățile pe care Dumnezeu ni le-a dat pe pământ – și n-am învățat niciodată ceea ce ar fi trebuit să învățăm.

Deci, alegerea pe care o aveți de făcut în căsnicia voastră este aceasta: Veți trăi pe baza legii dragostei sau pe baza legii egoismului? Dacă Dumnezeu este Centrul vieții voastre, dragostea Lui vă va dirija fiecare singur lucru pe care îl spuneți sau îl faceți.

2. Acceptați-vă unul pe celălalt – Și nu purtați măști

Al doilea lucru pe care vreau să vi-l transmit este acesta: Acceptați-vă unul pe celălalt și nu purtați măști. Înainte să intre păcatul în lume, Adam și Eva „*erau amândoi goi și nu le era rușine*”. Erau deschiși și sinceri unul cu celălalt și nu aveau nimic de ascuns. Dar de îndată ce au păcătuit, lucrurile s-au schimbat. S-au acoperit imediat cu frunze de smochin. De ce au făcut acest lucru? Nu era niciun curios în acea grădină. Și cu siguranță că nu se ascundeau față de animale. De ce a fost atunci nevoie să se acopere cu frunze de smochin? Se ascundeau *unul față de altul*.

Una din consecințele păcatului este că noi ne ascundem unul de celălalt. Toți oamenii își ascund părți din personalitatea lor pe care le consideră a fi urâte. Dacă alții ar cunoaște acele detalii despre ei, s-ar rușina. Și de aceea poartă

măști. Își pun o față care îi face să pară relaxați, netulburați și fericiți când, de fapt, dincolo de aparențe, sunt nenorociți și învinși.

Trebuie să hotărâți ca în căsnicia voastră să fiți voi înșivă în relație unul cu celălalt – niciodată să nu purtați nicio mască. Să nu existe nicio pretenție și nicio frunză de smochin.

În oricine există dorința de a găsi pe cineva care să-l iubească chiar și atunci când acel cineva l-ar cunoaște pe deplin. Purtăm măști pentru că am avut experiențe rele cu alți oameni. Știm că oamenii nu ne-ar accepta dacă ar cunoaște totul despre noi. Și așa, ne punem o față înaintea oamenilor, astfel încât ei să ne accepte. Acest lucru este adevărat și printre creștini. Când Isus era pe pământ, a întâlnit mulți oameni religioși care purtau măști – și de aceea El nu i-a putut ajuta.

Vreau să vă îndemn pe amândoi să luați astăzi această decizie – niciodată să nu purtați o mască, ci să vă acceptați unul pe altul întotdeauna, exact așa cum sunteți. Santosh, o vei accepta pe Meghan când vei observa la ea defecte? Meghan, îl vei accepta pe Santosh când vei descoperi defecte la el?

Lucrul extraordinar la Dumnezeu este că El ne acceptă pe noi toți exact așa cum suntem. O religie care te învață că trebuie să te îndrepti, înainte ca Dumnezeu să te accepte, este o religie falsă. Isus n-a venit cu o astfel de religie. El a venit cu mesajul că Dumnezeu ne iubește exact așa cum suntem. Dumnezeu știe că noi nu ne putem schimba singuri. Și de aceea El ne primește exact așa cum suntem – și El Însuși ne schimbă. Biblia vă îndeamnă pe voi amândoi, Santosh și Meghan, „să vă primiți unul pe altul așa cum v-a primit și pe voi Hristos”.

Am citit cu ceva timp în urmă un articol referitor la acest subiect. Nu-mi amintesc numele autorului. Articolul spunea:

„Noi toți mergem prin viață jucând „de-a v-ați ascunselea”. Pentru că ne este rușine de ceea ce suntem, ne ascundem unul de altul. Purtăm măști, astfel încât alții să nu poată vedea adevărata persoană care trăiește în noi. Ne uităm unul la altul prin măștile noastre și numim aceasta „părtașie”. Lăsăm oamenilor impresia că suntem siguri și netulburați, dar aceasta este doar o mască. Dedesubtul acelei măști suntem confuzi, speriați și singuri. Ne temem ca nu cumva alții să vadă prin noi. Ne este teamă că, dacă ei ar vedea persoana reală dinlăuntru, atunci ne-ar respinge și poate că ar râde de noi – și râsul lor ne-ar ucide. Așa că jucăm „jocul prefăcătoriei” – părănd a fi încrezători și siguri, dar în tot acest timp tremurăm ca un copil în noi înșine. Întreaga noastră viață devine o față. Vorbim și glumim cu alții, povestind despre noi toate lucrurile neimportante și nimic despre ceea ce strigă într-adevăr în noi înșine.”

„Tânjim să fim acceptați, înțeleși și iubiți de alții. Dar am văzut din experiență că, oricând ne expunem altora adevărata noastră înfățișare, aceștia ne resping. Continuăm să căutăm pe cineva care ne va accepta, chiar și atunci când va cunoaște totul despre noi înșine. Dar niciodată nu

găsim o asemenea persoană. Auzim de creștini născuți din nou care vorbesc despre dragoste și în inimile noastre se naște speranța că poate ei ne-ar putea accepta. Dar când ne alăturăm lor, descoperim foarte curând că și ei poartă măști. Și că ei ne găsesc doar defecte.

*„Care este soluția la aceasta? Avem nevoie să ne vedem pe noi înșine acceptați și iubiți de Dumnezeu exact așa cum suntem. Dumnezeu este Dragoste. A experimenta dragostea lui Dumnezeu ne va face îndrăzneți. Și nu vom mai avea nevoie niciodată să pretindem. Vom fi atunci **noi înșine** – cu Dumnezeu, precum și cu oamenii. Dragostea lui Dumnezeu niciodată nu ne va forța să facem ceva. Dumnezeu ne recunoaște toate imperfecțiunile și El încă ne acceptă fără să ne condamne. Pe de altă parte, El dorește să ne perfecționeze. Să știm că am fost acceptați de Dumnezeu, **în ciuda a tot ceea ce El vede în noi și cunoaște despre noi** este izvorul unei vieți creștine fericite. Aceasta este viața din belșug pe care Isus a venit să ne-o dea.”*

„Cunoscând dragostea lui Dumnezeu va pune de asemenea, pentru totdeauna, capăt căutării noastre de a fi acceptați de oameni. Vom fi umpluți cu încredere. Vina noastră va dispărea și fricile noastre se vor risipi. Putem fi uneori singuri, dar niciodată părăsiți, pentru că Dumnezeu ne-a promis că nu ne va lăsa sau respinge niciodată.”

Există ceva care strigă înăuntrul partenerului nostru de căsnicie – o tângire de a fi acceptat. Și de aceea este atât de important să ai o ureche ascultătoare, nu doar la cuvintele pe care partenerul tău le rostește dar totodată la cuvintele care rămân nespuse – la cuvintele tăcute din inimă care nu sunt niciodată rostite.

Marea tragedie este că noi nu credem nici că Dumnezeu ne acceptă așa cum suntem. Și de aceea noi ne ascundem la fel de bine și de El. Aceasta este ceea ce Adam și Eva au făcut. Au fugit în spatele unui copac și au încercat să se ascundă de Dumnezeu.

Mulți soți și soții nu se pot iubi unul pe celălalt pentru că ei înșiși nu au găsit bucuria acceptării de către Dumnezeu. Ei au o religie, dar nu-L au pe Hristos. Una din capodoperele diavolului a fost să dea oamenilor o găoace goală de religie creștină, fără Hristos – și acest lucru i-a făcut pe oameni mizerabili. Mulțimi se abat către o asemenea religie care nu este creștinism adevărat. Creștinismul adevărat este Hristos Însuși.

Fiecare casă unde Isus Hristos este Centrul va fi o casă pașnică. Va fi o casă unde soțul și soția se înțeleg unul pe altul, unde ei se acceptă unul pe celălalt, pentru că sunt siguri și încrezători în faptul că Dumnezeu i-a acceptat pe amândoi. Acesta este tipul de casă pe care trebuie să-l construim.

Isus v-a iubit când erați hidoși și distruși – nu atunci când I-ați plăcut Lui, ci când erați răi, nu când I-ați produs desfătare, ci atunci când L-ați îndurerat. Dumnezeu te cheamă acum să-ți iubești partenerul în același fel – liber, fără să cauți în partenerul tău motive pentru dragostea ta.

Pe măsură ce trăiți unul cu altul, veți descoperi curând defectele celuilalt pe care acum nu le observați. Și atunci, lucrul care vă va ajuta să vă iubiți unul pe altul va fi siguranța că Dumnezeu te-a acceptat, în ciuda a tot ceea ce El a văzut în tine. Dumnezeu vede și astăzi în tine lucruri pe care tu însuși nu le poți vedea – și El încă te acceptă.

Dacă vă iubiți unul pe altul așa, veți dărâma orice zid de închisoare în spatele căruia fiecare dintre voi se poate ascunde. Dragostea lui Dumnezeu din tine este mai puternică decât acele ziduri și ea le va dărâma cu delicatețe pe toate. Și atunci amândoi veți deveni cu adevărat una.

Iar acum, permiteți-mi să citesc cuvintele din încheierea aceluia articol:

*„Bunătatea și blândețea ta și faptul că ție îți pasă suficient, încât să încerci să înțelegi sentimentele partenerului tău, îi vor da **aripi** partenerului tău – aripi mici și aripi plâpânde la început, dar aripi. Și dacă nu renunți, acele aripi vor crește așa încât, într-o zi, amândoi veți zbura ca vulturii în înaltul cerului – întocmai cum a intenționat de la început Dumnezeu pentru voi.”*

3. Faceți lucrurile împreună – și-l veți birui pe Satan

A treia alegere pe care trebuie să o faceți este să realizați lucrurile împreună.

Când Adam și Eva au mers în grădină, Dumnezeu i-a trimis acolo împreună. Dar Satan a s-a furișat, a despărțit-o pe Eva și i-a vorbit singură. Adam a stat acolo și i-a permis soției sale să facă de una singură o alegere fatală. El ar fi trebuit să zică: „Așteaptă, dragă. Amintește-ți ce ne-a spus Dumnezeu. Noi nu trebuie să mâncăm din acel pom.” Ce poveste diferită ar fi fost dacă el ar fi spus măcar atât.

Atunci când soțul și soția încep să acționeze independent unul de celălalt, apar multe probleme. Pe Satan nu-l poți confrunța singur. Satan caută oportunități să-ți strice viața și casa. Casa este locul unde el a atacat prima dată – și acesta este locul unde el atacă și astăzi. Așa cum a spus Isus, Satan vine să fure, săucidă și să distrugă. Dar dacă voi amândoi stați împreună, voi îl puteți birui pe Satan.

Eclesiastul 4:9-12 spune : „**Mai bine doi decât unul**, căci iau o răsplată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; dar vai de cine este singur când cade, fără să aibă pe altul care să-l ridice! ...și **funia împletită în trei nu se rupe ușor.**”

Aceste verstete sunt strâns legate de o promisiune uimitoare din *Matei 18:18-20*. Majoritatea soților și soțiilor nu pot revendica această promisiune, pentru că ea necesită ca cei doi să fie uniți unul cu celălalt. Vreau să vă asigur de această promisiune pe amândoi – pentru că mie și lui Annie promisiunea aceasta ne-a adus răspunsuri minunate la rugăciune, în toți cei 38 de ani de căsnicie.

Spune aici că, dacă doi dintre voi sunteți uniți și înțeleși în duhul vostru, puteți cere orice și Tatăl vostru din ceruri va satisface cerința voastră (*versetul 19*), fiindcă Isus Însuși este în mijlocul vostru (*versetul 20*). Voi doi (*împreună cu Isus ca a Treia Persoană din mijlocul vostru*) puteți, de asemenea, lega activitățile lui Satan și ele vor fi legate (*versetul 18*). Voi trei veți fi atunci ca o **sfoară împletită în trei** care nu poate fi ruptă.

Dumnezeu vă poate rezolva orice problemă din viața voastră. Puteți trece prin numeroase probleme pe care oamenii nu le pot rezolva. Dar nu există nicio problemă pe care Dumnezeu să n-o poată rezolva. Dar, pentru ca Dumnezeu să vă rezolve problemele, voi amândoi trebuie să fiți uniți. *Deci, faceți totul împreună.*

Iertați-vă unul pe altul *de îndată ce realizați* că v-ați rănit partenerul. Nu așteptați. Cereți iertare imediat. Păziți unitatea voastră cu orice preț – indiferent de ce altceva ai putea pierde pe acest pământ. Mențineți unitatea voastră și apoi, când vă rugați, veți primi răspunsuri de la Dumnezeu – repede. Și Satan nu va putea pătrunde niciodată în căminul vostru. Aceasta este promisiunea lui Dumnezeu.

Permiteți-mi să mai spun încă un lucru în încheiere: Fiecare gând, cuvânt și acțiune din căsnicia voastră, care n-a fost făcut în dragoste, va fi într-o zi distrus.

Dragostea lui Dumnezeu în voi vă va ajuta să biruiți fiecare greutate. Va deschide uși închise și va dărâma ziduri. Dacă urmăriți această dragoste, căsnicia voastră va fi cea mai fericită căsnicie din întreaga lume.

Nu este suficient să găsești persoana potrivită – deja ați făcut acest lucru. Acum trebuie să faceți alegerile potrivite, în tot timpul vieții voastre conjugale.

Adoptând astăzi acest principiu al dragostei va însemna cel mai frumos început pe care-l puteți face pentru căsnicia voastră. Și dacă în fiecare zi perseverați pe această cale, veți dovedi unei generații păcătoase că dragostea lui Dumnezeu poate birui toate lucrurile și nu greșește niciodată. Și Dumnezeu va fi glorificat în viața voastră.

Mă rog pentru căminul vostru să fie o mărturie puternică pentru Domnul. Mă rog ca aceste cuvinte să nu fie doar simple vorbe pe care le-ați auzit, ci cuvinte care să se întrupeze în viața voastră, așa încât căminul vostru să fie o lumină pentru alții.

Lumea este plină de oameni aflați în nevoie. Dacă Dumnezeu poate lucra prin viața voastră și Își poate manifesta dragostea Lui prin voi, atunci El vă va folosi – țineți minte cuvintele mele – **El vă va folosi să ajutați multe cămine nevoiașe din lumea dimprejurul vostru.**

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe amândoi. Amin.

CAPITOLUL TREI

O CĂSNICIE CA O GRĂDINĂ

(Mesaj transmis la nunta lui Sandeep (cel de-al treilea fiu al meu) și Laura)

Prima căsătorie a fost organizată de Dumnezeu - într-o grădină. Faptul că și noi sărbătorim această nuntă într-o grădină este un lucru cât se poate de bun. Edenul semăna cu această grădină în care ne aflăm aici, dar era cu mult mai frumoasă. Așa că suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu că ne putem întâlni aici la această nuntă.

Sandeep & Laura, vreau să vă prezint o promisiune din *Isaia 58:11*: „*Veți fi ca o grădină bine udată*”. Și eu aș adăuga: „Căsnicia voastră va fi ca o grădină bine udată”.

În *Geneza 2* se spune că „*Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden ...și l-a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului ca s-o lucreze și s-o păzească*”. A mai existat însă o altă grădină pe care Dumnezeu a dat-o lui Adam și Evei s-o lucreze – relația lor comună. Aceasta a fost grădina pe care n-au cultivat-o. Ei au permis diavolului să pătrundă între ei.

Domnul v-a dat astăzi amândurora o grădină s-o cultivați. Dacă este neglijată, orice grădină poate deveni foarte ușor o sălbăticie. În *Proverbe 24:30-34*, citim despre grădina unui leneș care se transformase într-o astfel de sălbăticie. Este ceea ce s-a întâmplat în multe căsnicii. Dar nu trebuie să se întâmple niciodată în a voastră. Promisiunea lui Dumnezeu pentru voi amândoi este: „*Căsnicia voastră va fi ca o grădină bine udată*”.

Vreau să vă vorbesc astăzi despre trei grădini descoperite în Scriptură:

1. *Grădina Edenului.*
2. *Grădina Ghetsimani și Calvarul.*
3. *Grădina Mirelui (din Cântarea Cântărilor).*

Păcatul a venit în grădină. Mântuirea a venit de asemenea în grădină. Și căsnicia voastră poate fi ca o grădină care-L glorifică pe Hristos.

Grădina Edenului

Cum a intrat păcatul în grădină? În esență, datorită a două atitudini greșite pe care le-au avut Adam și Eva.

Prima a fost mândria. Ei au gândit că știau mai bine decât Dumnezeu. Au crezut că Îl puteau desconsidera pe Dumnezeu și merge mai departe. Tot așa gândesc și mulți oameni din lume.

A doua a fost egoismul. S-au gândit la ceea ce ar fi putut obține pentru ei înșiși dacă ar fi mâncat din fruct. Spune acolo că „femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit să facă pe cineva mai înțelept”.

La început, mândria și egoismul au fost cauzele păcatului. Și acestea sunt rădăcinile întregului păcat din rasa umană de astăzi – și multe sunt manifestările acestora.

În esență, omul este centrat în el însuși și dorește să trăiască o viață independentă de Dumnezeu. Așa vine păcatul.

Grădina Ghetsimani și Calvarul

Păcatul a venit într-o grădină. Și Isus a zămislit mântuirea noastră tot într-o grădină.

Mulți știu despre grădina Ghetsimani. Dar ei nu știu că Isus a fost răstignit tot într-o grădină și că tot într-o grădină a fost și îngropat. *Ioan 19:41* spune: „În locul unde fusese răstignit era o grădină și în grădină un mormânt nou, în care nu mai fusese pus nimeni”.

Isus a fost trădat într-o grădină, a fost răstignit într-o grădină, a fost îngropat într-o grădină și a fost înviat din morți într-o grădină. Mântuirea a venit pentru voi amândoi în acea grădină. Câștigul a tot ceea ce Isus a făcut în acea grădină poate fi astăzi al vostru.

Când ne uităm la viața pământească a lui Isus, vedem în ea exact opusul mândriei și al egoismului pe care-l întâlnim în rasa lui Adam.

În viața lui Hristos vedem o smerenie care era gata să facă întocmai ce Tatăl Lui aștepta de la El – chiar dacă aceasta a însemnat în final să moară pe o cruce. El a ales prompt acea cale – fără nicio rețineră.

Totodată, Hristos se gândea la nevoile altora și nu la cele ale Lui – și era gata să Se sacrifice pe Sine ca să-i ajute pe alții. Aceasta este atitudinea pe care El o așteaptă s-o manifestați și voi doi.

Grădina Mirelui

A treia grădină la care doresc să mă refer nu este una bine-cunoscută majorității creștinilor. Această grădină este menționată în *Cântarea Cântărilor* (care este un cântec ce descrie relația dintre un Mire și o Mireasă, dintre un soț și o soție).

În *Cântarea Cântărilor 4:12*, Mirele spune: „Mireasa mea este ca o grădină închisă”. Aici mirele este Hristos. Și noi, mireasa Lui, trebuie să fim o grădină păstrată numai pentru El. Iată ceea ce trebuie să înțelegeți înainte de toate: Sunteți chemați să plantați împreună o grădină în căsnicia voastră. Dar acea grădină nu este în primul rând pentru câștigul vostru, sau pentru câștigul

altora, ci pentru Domnul. Țineți minte întotdeauna acest lucru – căsnicia voastră este menită a fi o grădină pentru Domnul. Apoi, ca produs secundar, alții vor fi de asemenea binecuvântați prin ea.

Aceasta este ceea ce Isus a propovăduit. Când cineva L-a întrebat care era cea mai mare poruncă din lege, El a răspuns: „*Cea mai mare poruncă este să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima ta – și apoi vei putea să-l iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși*” (parafrizare Matei 22:37-40).

Viața noastră trebuie să înceapă întotdeauna cu Dumnezeu. De aceea, Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva separat și nu împreună – așa încât, atunci când Adam și-a deschis ochii, prima persoană pe care a văzut-o a fost Dumnezeu, și nu Eva. Iar când Eva a fost creată mai târziu și și-a deschis ochii, prima persoană pe care ea a văzut-o a fost tot Dumnezeu, și nu Adam. Acesta este parcursul care trebuie să existe întotdeauna în viața voastră, dacă e ca mariajul vostru să fie ca o grădină bine udată.

Orice grădină are nevoie de ploaie. Și în noul legământ avem oportunitatea să fim umpluți cu Duhul Sfânt – ploaia cerurilor. Vreau să vă încurajez să-L căutați pe Dumnezeu cu toată inima pentru aceasta. A fi plin de Duhul Sfânt înseamnă să ai fiecare domeniu al vieții sub controlul Duhului Sfânt. Deschide-te atunci ploii cerului în fiecare zi din viața ta.

Văd că există o mare diferență între cultura răsăriteană și cea apuseană. Dar în ambele culturi mândria este aceeași! În cultura răsăriteană – în căsniciile din India – nu se cântă: „Iată, vine *mireasa*”. Se cântă: „Iată, vine *mirele*”. La unele căsătorii indiene, mirele vine călărind un cal pentru că el este persoana importantă, din nunta răsăriteană. Iar mireasa merge pe jos în spatele calului, pentru că este considerată inferioară. Aceasta este cultura răsăriteană.

Totuși, în cultura apuseană, lucrurile sunt inversate. Aici, în timpul ceremoniei, toată lumea se ridică în picioare pentru mireasă, dar nimeni nu se ridică pentru mire! Deoarece aici accentul este pe mireasă: „Iată, vine mireasa”!

Într-o cultură creștină, însă, ar trebui să fie: „Iată, vine *Domnul*”. Ambele culturi, răsăriteană și apuseană, au fost mânjite de păcat. Într-una, bărbatul este proeminent, iar în cealaltă, femeia este cea proeminentă. Dar când Domnului i se dă primul loc, poți atunci spune: „Iată, vine Domnul”.

Mai mult: în cultura răsăriteană, bărbatul se laudă: „Nu eu am cerut-o. Tatăl ei a venit și m-a cerut.” Sesizați mândria aici? În cultura apuseană, însă, fata este cea care spune: „Nu eu l-am căutat. El a venit, m-a curtat și m-a cucerit”. Și aici este de asemenea mândrie.

Dar în cultura creștină noi spunem umili: „Domnul ne-a adus împreună. Noi Îl iubim pe Domnul și suntem amândoi egali în ochii Lui.”

Vreau să vă încurajez pe amândoi să vă ridicați deasupra mândriei culturilor voastre specifice și să fiți creștini. Lăsați ca în fiecare dimineață cântecul vostru

să fie: „Iată, vine Domnul” – și fie ca voi amândoi să fiți slujitorii Lui smeriți. Atunci, căsnicia voastră va fi ca o grădină bine udată.

Împreună cu mândria, egoismul este de asemenea comun tuturor culturilor. Când un bărbat caută o fată cu care să se căsătorească, el caută într-un mod egoist, ghidându-se după frumusețea fizică – o fată drăguță. Și când o fată caută un bărbat cu care să se căsătorească, ea caută în mod egoist banii – un bărbat bogat. Acest lucru este adevărat peste tot în lume.

Dar într-o cultură creștină alegi o persoană în primul rând pentru că acea persoană Îl iubește pe Domnul și Îl onorează pe El. Și de aceea vrem să vă îndemn pe amândoi să vă ridicați și aici deasupra egoismului rasei umane.

Cum amândoi proveniți din culturi diferite, cred că am clarificat faptul că nicio cultură nu este superioară alteia. Răsăritenii cred că sunt superiori apusenilor și apusenii cred că sunt superiori răsăritenilor. Dar amândouă perspectivele sunt greșite. Cultura creștină este cea mai distinsă – și pe aceasta dorește Dumnezeu să o urmați voi.

Am dat o căutare pe ‘Google’ să aflu cum se plantează o grădină bună și iată cinci reguli pe care le-am găsit:

1. Folosiți semințe care sunt rezistente la boli. Cheia pentru un control eficace al bolilor este prevenirea. Noi semănăm semințe cu limba noastră. Asigurați-vă că nu răspândiți boli prin cuvintele pe care vi le spuneți unul celuilalt. Folosiți cuvinte care sunt rezistente la boli atunci când vorbiți. Unele boli necesită pulverizări frecvente cu insecticid care să protejeze plantele. Trebuie să fiți necruțători cu limba voastră, dacă vreți să evitați să aveți în grădină buruieni. Sper că nu veți permite niciodată buruienilor să crească în căsnicia voastră.
2. Îmbunătățiți solul cu fertilizatori. Dacă doriți o căsnicie feiricită, încurajați-vă și apreciați-vă unul pe altul. Îngrășați pământul cu astfel de fertilizatori – și atunci veți obține o recoltă bună!
3. Distrugeți orice plante care au boli ce nu pot fi controlate. Acest lucru se referă la activități care au scăpat de sub control și duc la dependență – cum ar fi uitatul prea mult la televizor. Distrugeți aceasta – nu televizorul în sine, ci timpul pierdut în fața lui. Controlați astfel de activități. Această regulă se referă la boli pe care nu le poți controla. Dacă le poți controla, atunci este bine. Dar este important să controlezi astfel de activități.
4. Tăiați frunzele bolnave imediat ce le observați. Înseamnă că, imediat ce ai realizat că ai rănit-o pe cealaltă persoană – aceasta fiind frunza bolnavă, tai-o imediat. Cere imediat iertare. Și iartă neîntârziat. Altminteri, astfel de probleme pot deveni mai mari. Și încă un lucru: Aruncă acea frunză bolnavă: Nu-ți aminti trecutul.
5. Nu planta mai mult decât poți să îngrijești în mod corespunzător. Nu aglomera plantele. Aglomerarea împiedică mișcarea aerului curat și

expunerea suficientă la lumina soarelui. Ceea ce înseamnă că n-ar trebui să încerci să faci prea multe lucruri în cele 24 de ore pe zi, încât grădina căsniciei tale să fie neglijată – și familia ta să devină ultima prioritate. Grădina „familiei” tale trebuie întotdeauna să fie prioritatea ta Numărul Unu. Supra-aglomerarea va împiedica expunerea suficientă la lumina soarelui (lumina lui Dumnezeu) precum și aerisirea (părtașia bună dintre voi amândoi).

Acestea sunt legile pe care Dumnezeu Însuși le-a făcut pentru grădinile din întreaga lume. Așa că, fă din familia ta prima ta prioritate.

Și acum permiteți-mi să mă întorc la *Cântarea Cântărilor 4:16*: „*Scoală-te, vântule de miazănoapte! Vino, vântule de miazăzi!* (Vântul din nord este rece și vântul din sud este cald). *Suflați peste grădina mea, ca să picure mirosurile din ea! – Să intre preaiubitul meu în grădina lui și să mănânce din roadele ei alese!*”

În fiecare căsnicie ne vom confrunța cu vântul nordic, rece, al adversității și cu vântul sudic, cald, al prosperității. Dar când Isus este Capul nostru și Îi permitem Lui să ne controleze viața atunci, fie că ne confruntăm cu adversitate sau cu prosperitate, încercare sau mulțumire, amândouă aceste vânturi vor răspândi mireasma lui Hristos prin noi.

În lume, oamenii nu pot face acest lucru. Ei se plâng chiar și împotriva lui Dumnezeu în perioadele de adversitate. Toți oamenii din lume se pot descurca cu vântul sudic, al prosperității. Dar ei nu se pot descurca și cu vântul nordic, al adversității.

Mireasa lui Hristos, însă, se poate descurca în mod victorios atât cu adversitatea cât și cu prosperitatea. La fel poate fi și pentru voi – și pentru noi toți care suntem căsătoriți.

Și în final, citim aici: „*Să intre preaiubitul meu în grădina lui și să mănânce din roadele ei alese!*” Biruințele tale în timp de nenorocire sunt de văzut doar pentru Domnul – și nu ca tu să te lauzi față de alții. Domnul vede viața ta în secret atunci când alții n-o văd. Și când intră în grădina Lui, El ar trebui întotdeauna să găsească acolo ceva care să-I desfate inima.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe amândoi. Amin.

CAPITOLUL PATRU

CĂMINUL – UN SANCTUAR PENTRU DUMNEZEU

(Mesaj transmis la nunta lui Sunil (al patrulea fiu al meu) și Anugrah)

Cuvântul lui Dumnezeu este fundamentul vieții noastre, al casei noastre și a tot ceea ce există în această lume – fiindcă Dumnezeu a creat această lume prin Cuvântul Lui. Așa că, dacă păstrăm ca fundament al nostru doar Cuvântul lui Dumnezeu, nimic nu poate merge rău.

În *Exod 25*, vedem pentru prima dată cum Dumnezeu Își descoperă dorința Sa de a locui cu omul. Dumnezeu spune acolo în *Exod 25:8*, „*Să-Mi facă un locaș sfânt și Eu voi locui în mijlocul lor*”. Se referă la cortul peste care stătea focul lui Dumnezeu - slava lui Dumnezeu care-i evidențiază pe acei israeliți drept diferiți de toate celelalte popoare din lume.

Este ușor să faci un cort întocmai ca cel despre care citim în *Exod*, pentru că acolo sunt indicate toate dimensiunile lui. Putem face o reproducere exactă a aceluia cort, dar acolo există totuși un lucru pe care nu-l vom putea copia – *slava lui Dumnezeu care stătea peste el*. Cel mai important lucru referitor la acel sanctuar era slava lui Dumnezeu care stătea peste el – ea arăta prezența Lui în poporul Lui.

Sunil și Anugrah, acum că vă căsătoriți, cel mai important lucru pe care voi trebuie să-l realizați este *să faceți din casa voastră un sanctuar pentru Dumnezeu* – nu un loc unde căutați să vă faceți unul altuia pe plac, deși trebuie să căutați să vă faceți pe plac unul altuia; nici măcar un loc unde să-i binecuvântați pe alți oameni, deși casa voastră ar trebui să-i binecuvânteze pe alți oameni; dar, *în primul rând*, un loc unde Dumnezeu Își poate manifesta prezența și unde Isus se simte acasă. Dumnezeu spune: „*Să-Mi facă un loc pentru Mine unde să locuiesc.*”

Și doresc să vă spun amândurora: *Dumnezeu vă poruncește să zidiți o casă în care să locuiască El*.

Știm cu toții cum se întâmplă să mergem în unele case și să nu ne simțim ca acasă. În timp ce, în alte case, chiar din momentul în care intrăm, oamenii ne fac să ne simțim complet ca acasă. Este greu să explicăm acest sentiment, dar îl cunoaștem cu toții. O casă creștină trebuie să fie un loc unde Isus se simte complet ca acasă. Adică El se bucură de tot ceea ce vede acolo. Se bucură de cărțile pe care le citești, revistele pe care le cumperi, de conversațiile dintre soț și soție, de lucrurile despre care discutați, de programele pe care le vizionați la televizor și de tot restul. În multe case creștine, există versete din Biblie atârdate pe pereți. Dar acolo Isus nu se simte acasă.

Vă puteți imagina cu ce anticipare teribilă i-a adus Dumnezeu pe Adam și Eva împreună. Ce planuri minunate avea El pentru ei ca Tată. Eu sunt tată și știu

cu ce anticipare îmi privesc astăzi fiul căsătorindu-se. Dar ceea ce simt eu este doar o fracțiune din ceea ce a simțit Dumnezeu când i-a adus împreună pe Adam și Eva. El a sperat că ei vor avea acolo o casă minunată în care El va fi întotdeauna primul. Dar cât de repede a fost Dumnezeu dezamăgit! Nu S-a supărat pe ei; S-a întristat. Cred că astăzi e multă tristețe în inima lui Dumnezeu când vede starea multor case creștine unde nu e nicio pace, ci numai ceartă și luptă. Se întorc către El numai atunci când dau de necaz. Oamenii lumii se întorc spre Dumnezeu numai atunci când se confruntă cu unele probleme. Dar, ca și creștini, noi trebuie să fim diferiți. Dumnezeu nu este un număr de urgență la care să sunăm când ne găsim în vreo greutate. Nu. Dumnezeu trebuie să fie tot timpul Centrul vieții noastre.

Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost dat exact așa cum primim „Instrucțiunile de utilizare ale producătorului” odată cu achiziționarea oricărui aparat. După ce cumpărăm un aparat electronic, toți suntem foarte atenți să urmăm întocmai acele instrucțiuni. Dacă aparatul are vreo problemă și-l duci producătorului, prima întrebare pe care ți-o va pune va fi: „Ai urmat întocmai instrucțiunile din manualul producătorului?” De fapt, pe majoritatea certificatelor de garanție se precizează clar că garanția se anulează, dacă nu respecti instrucțiunile întocmai.

Însă ceea ce este extraordinar despre Dumnezeu e faptul că, oricând mergem la El cu viața noastră stricată, El încă este doritor să ne-o repare. Ce primim de la El nu are doar un an garanție! Ci garanție pe viață! Dacă vii la El cu viața ta stricată, El ți-o va îndrepta. Acesta este lucrul minunat despre Dumnezeu – El este un Tată iubitor. Și este foarte important să știi că Acela care îți cere să-I faci Lui un sanctuar din casa ta este un Tată iubitor. El este foarte, foarte interesat de viața voastră, chiar din această primă zi și El dorește să fiți fericiți până în ziua când Isus se va întoarce.

De câteva decenii gust puțin din această fericire cu soția mea în viața noastră conjugală. Și pot să vă spun că cea mai minunată viață pe care o puteți trăi vreodată este una în care Isus este Centrul vieții voastre și unde totul în casa voastră e determinat de faptul dacă familia voastră îl face sau nu pe Isus fericit – modul în care vă petreceți timpul, modul în care vă cheltuiți banii și modul în care faceți orice altceva. Dacă trăiți așa, atunci când veți ajunge la sfârșitul vieții sau dacă Hristos se întoarce între timp și veți sta înaintea Lui, El vă va spune: „*Bine făcut*”. Nu va conta ce au crezut alții despre voi.

O trăsătură a omului este aceea că el judecă după aparențele exterioare. Eu însumi am făcut acest lucru mulți ani, când eram legalist. Dar acum văd mai limpede că inima este cea la care se uită Dumnezeu. Vreau să vă amintesc amândurora că inima voastră este cea care trebuie să fie întotdeauna pură. Este un lucru secundar dacă locuința voastră e un palat sau o colibă – aparența exterioară este secundară. Inima voastră este ceea ce Dumnezeu vede. Așa că asigurați-vă că inimile voastre sunt împreună un sanctuar – un loc sfânt – pentru ca Dumnezeu să locuiască acolo.

1. O casă unde este pace

Unde locuiește Dumnezeu? În primul rând într-o casă unde este *pace*. Când Isus Și-a trimis ucenicii în diferite locuri ca să predice, El le-a spus în, *Luca 10:5-7*, să caute o casă unde era pace. Și când ar fi găsit o casă de acest fel, trebuiau să stea numai acolo și să nu mai caute altă casă. De ce i-a îndrumat El astfel? Pentru că știa că nu vor găsi multe case unde să fie pace.

Dumnezeu locuiește într-o casă unde nu e nicio luptă. Pentru ce se luptă între ei soții și soțiile în toate situațiile? În principal, pentru lucruri materiale – niște chestiuni pământești care nu merg bine. Lucrurile vor merge prost în această lume. Dar când ceva merge prost, amintește-ți că singurul lucru grav este păcatul. Toate celelalte lucruri sunt secundare și neimportante. Sper ca amândoi să vedeți clar acest lucru: *Că singurul lucru care este grav e păcatul*. Dacă purtați amărăciune tot timpul și nu vorbiți unul cu altul datorită problemelor pământești, acest lucru va îndurera inima lui Dumnezeu. Permiteți-mi să vă împărtășesc această fărâma de înțelepciune: *Urâți păcatul – deoarece acesta este singurul lucru care vă poate distruge căsnicia*.

Amintiți-vă: casa voastră trebuie să fie un sanctuar pentru Dumnezeu. Și dacă intervine ceva care tulbură pacea din casa ta, ea nu va mai fi un sanctuar. Nu spun că Domnul se va mânia pe voi și vă va blestema. Nu. El niciodată nu vă va blestema și nici nu se va mânia pe voi. Dar El va fi *nefericit*. Și sunt sigur că doriți ca Isus să fie fericit în casa voastră din Ziua Unu.

Mă rog ca în tot ceea ce faceți să spuneți: „*Doamne, nu ne interesează dacă oamenii sunt sau nu fericiți cu noi. Tu ești fericit? Este ceva în viața noastră, în gândurile noastre sau în atitudinea noastră unul față de celălalt care Te face nefericit pe Tine? Noi vrem ca Tu să fii fericit în casa noastră. Vom evalua totul în viața noastră prin această întrebare: Îi va face acest lucru plăcere Domnului”.* Vă puteți imagina cum va fi atunci casa voastră? Va avea aceeași slavă a lui Dumnezeu care strălucea deasupra cortului. Și oamenii vor fi atrași către Dumnezeul Cel Viu prin casa voastră.

Dumnezeu locuiește acolo unde amândoi, soțul și soția, sunt gata să renunțe la drepturile lor de dragul păcii. A venit odată un cuplu la mine, care se aflau în drum să prindă un tren și mi-au spus: „Frate Zac, poți să ne dai o povață în două minute?” Am spus: „*Sigur. Iat-o: Fiți întotdeauna gata să vă cereți iertare unul altuia; și întotdeauna gata să vă iertați unul pe celălalt.*”

Dacă ești gata să ceri iertare imediat ce ai făcut ceva rău și ești gata să ierți imediat ce persoana de lângă tine îți cere iertare, pot să vă dau garanție scrisă că în fiecare zi casa voastră va fi o casă de pace.

Casa voastră poate fi așa. Dar trebuie să fiți foarte sensibili cu privire la acest aspect. Dacă îți intră un țepuș în picior, nu aștepti nici măcar o secundă până să-l scoți. În același fel, imediat ce simți vreo tulburare în inimă, trebuie s-o îndepărtezi numaidecât. Este un țepuș; și te va distruge. Îți va contamina inima

mai mult decât ar putea să-ți infecteze un țepuș piciorul. Urmărește pacea cu orice preț. Nu contează ce altceva ai putea pierde – bani sau orice altceva. Acele lucruri nu sunt la fel de importante ca pacea. Sper că amândoi recunoașteți că, dacă ar fi să puneți în balanță pacea și banii, pacea ar cântări mult mai mult decât banii. Amintiți-vă acest lucru!

Merge ceva prost în casa ta într-o zi? S-a ars mâncarea? Nu contează. Ce contează că nu poți mânca o mâncare pentru că s-a ars? Poate că aceasta te va menține mai viguros și mai sănătos și te va face chiar mai spiritual! Dar dacă te superi din cauza aceasta, atunci diavolul a câștigat!

Amintiți-vă ce s-a întâmplat cu primul cămin pe care l-a întemeiat Dumnezeu. Diavolul de-abia aștepta pe furiș, încercând să pătrundă între Adam și Eva. Și a reușit. A reușit să intre și între Iov și soția lui. Și a reușit să intre la fel de bine și între Isaac și Rebeca.

Niciodată voia lui Dumnezeu nu este ca Satan să intre între soț și soție. Așa că fie ca niciodată să nu vi se întâmple acest lucru. Fie ca Dumnezeu să se bucure de casa voastră întotdeauna și fie ca El să vă asigure pacea tot timpul.

2. Unde soțul și soția sunt pocăiți și zdrobiți

Al doilea lucru pe care doresc să-l spun se găsește în *Isaia 57:15*: „*Eu locuiesc în locuri înalte și în sfîntenie; dar sunt cu omul zdrobit și smerit*”. Dumnezeu locuiește cu aceia care sunt plini de căință și zdrobiți în duh. O persoană zdrobită este una care e mai conștientă de **propriile** lipsuri și eșecuri, decât de cele ale oricui altcuiva. Lumea este plină de oameni care sunt conștienți de eșecurile altor oameni. Astăzi, în casele obișnuite, conversațiile se referă în majoritatea lor la eșecurile altor oameni și ale familiilor acelora. Suntem grabnici să observăm eșecuri în ceilalți. Adeseori însă, nu vedem lucrurile bune din acei oameni. Toți ne facem vinovați de acest lucru. În trecut, eu însumi am fost vinovat de aceasta. Dar Dumnezeu mi-a dat lumină asupra acestui rău și m-am pocăit.

Nu avem niciun drept să aruncăm cu pietre în nimeni pentru că noi înșine suntem păcătoși, salvați de harul lui Dumnezeu. Dar din fericire suntem oameni care nu vrem să continuăm să facem iar și iar același păcat – în special, păcatul discutării greșelilor altor oameni. Știm cu toții diferența dintre o oglindă de baie și una de mașină. Într-o oglindă de baie, ne vedem propria față. Într-o oglindă de mașină vedem fața altcuiva. Ni se spune în *Iacov 1:23-25* că Biblia este ca o oglindă. Dar este vorba de o oglindă de baie sau una de mașină? A cui față o vedeți acolo? Vezi în ea un cuvânt pe care să-l predici altcuiva? Ori vezi în ea ceva ca **tu însuși** nu ascuți. În *Evrei 10:7*, spune că „*În sulul Cărții este scris despre mine*”.

Mi-am petrecut mulți ani din viață prostește, uitându-mă în Cuvântul lui Dumnezeu ca într-o oglindă de mașină, căutând versete pe care să le predic altor oameni. Și în acei ani am fost nenorocit și i-am adus totodată și pe alții în robie. Dar acum am fost eliberat de toate acelea. Am încă propriile mele

convingeri, dar nu le impun niciodată altora. Le împărtășesc altora, dar niciodată nu le *impun* asupra lor, pentru că nu aceasta este treaba mea. Trebuie să trăiesc numai înaintea Feței lui Dumnezeu.

Și acum știu acest adevăr minunat că poate cealaltă persoană nu are atâta lumină cât mi-a dat mie Dumnezeu. Acest adevăr m-a ajutat atât de mult în ultimii 20 de ani și mai bine. Înainte, mă așteptam ca toată lumea din jurul meu să aibă aceeași lumină și înțelegere a păcatului pe care o aveam eu. Dar am descoperit de-a lungul anilor că fiecare persoană are numai o anumită măsură de lumină și înțelegere. Și Dumnezeu Cel Atotputernic așteaptă ca fiecare persoană să trăiască potrivit luminii pe care *ea însăși o are*, și nu potrivit luminii pe care o are altcineva. Știm câtă lumină ne-a dat Dumnezeu *nouă*. Dar nu știm câtă lumină i-a dat Dumnezeu celeilalte persoane. Așa că trebuie să fim îndurători.

[În acest moment al discursului, lumina electrică s-a stins datorită unei întreruperi de electricitate.]

Ați văzut cum s-a stins chiar acum lumina! Aceasta este o ilustrație. Înțelegeți că unii oameni văd clar lucrurile, într-o lumină foarte strălucitoare, în timp ce alții văd lucrurile într-o lumină mai încețoșată. A fost bine că Dumnezeu ne-a arătat o demonstrație a acestui adevăr în fața ochilor noștri chiar acum – cu lumina care s-a stins!

Deci Sunil: Admite faptul că Anugrah poate nu are la fel de multă lumină ca tine în unele domenii.

Și Anugrah: Admite faptul că poate Sunil nu are la fel de multă lumină ca tine în unele domenii.

Fiecare trebuie să trăiești potrivit luminii pe care *tu o ai*, și să-l lăsați pe celălalt să trăiască potrivit luminii pe care *el sau ea o are*.

Un elev de clasa a șasea știe mai multe decât un elev de clasa a doua. Așa că dacă un elev de a șasea se așteaptă ca cel de a doua să știe la fel de multe ca el, atunci e nebun. Și dacă eu, la vârsta de 65 de ani, mă aștept ca un tânăr de 26 de ani să aibă la fel de multă lumină și înțelegere asupra căilor lui Dumnezeu după cum am eu, atunci înseamnă că sunt nebun. Dar nu voi fi nebun.

Mulți creștini sunt nebuni. Ei se așteaptă ca alții să capete înțelepciunea pe care ei înșiși au căpătat-o în 30 de ani.

Câtă înțelepciune mă aștept atunci să aibă acest cuplu? Doar înțelepciunea oamenilor aflați la 20 de ani.

Și Sunil și Anugrah: vă voi spune ceva care să vă încurajeze. Probabil veți face de zece ori *mai puține lucruri nebunești* decât am făcut eu când eram de vârsta voastră! Sper că aceasta vă încurajează. Dar Dumnezeu a fost îndurător cu mine și El m-a încurajat în ciuda tuturor greșelilor mele.

Permiteți-mă să vă spun ceva amândurora ca un tată. Și fiindcă veni vorba, Anugrah, nu sunt socrul tău, tatăl tău după lege. Cu mult timp în urmă am decis că, atâta timp cât eu nu mai sunt sub lege, ci sub har, nu voi avea niciodată o *noră*, o fiică *după lege*, ci numai *fiice*. Poți să mă testezi în următorii ani să vezi dacă te tratez ca pe o fiică sau ca pe o noră. Și dacă alunec vreodată, te rog amintește-mi ce am spus astăzi, că te voi trata ca pe o fiică. Așa voi face.

Ceea ce vreau să vă spun ca tată al vostru este că niciodată nu voi aștepta de la voi să aveți lumina și înțelepciunea pe care o am eu. Sper să aveți la fel de multă înțelepciune ca mine înainte să ajungeți la vârsta de 65 de ani – poate când veți avea 45 de ani. Și când veți avea 65 de ani, sper să aveți mult mai multă înțelepciune decât am eu chiar acum.

Așa că, atunci când întâlniți oameni care se așteaptă să aveți înțelepciunea pe care ei au acumulat-o în 40 de ani, să nu țineți seama de ei. Există un verset scump în *Isaia 42:19* care spune că adevăratul slujitor al Domnului este atât orb, cât și surd. *Fiți orbi și surzi la opiniile oamenilor din jurul vostru.* Acel verset m-a ajutat extraordinar de mult. Vă va ajuta și pe voi. Numai dacă sunteți orbi și surzi la opiniile oamenilor din jurul vostru puteți trăi înaintea feței lui Dumnezeu ca slujitori ai Săi.

Așadar căutați să vedeți ce merge prost cu voi înșivă și nu cu alții pe care-i criticați. Dacă alții vor să se distrugă, criticându-vă, lăsați-i să se distrugă. Dar eu am decis cu mulți ani în urmă că nu mă voi distruge pe mine însumi în acest fel. Am făcut multe prostii în zilele tinereții mele. Dar am puțin mai multă înțelepciune acum. Pavel spunea: *„Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil, gândeam ca un copil; când am devenit matur, am terminat cu ce era copilăresc” (1 Corinteni 13:11).*

Vreau de asemenea să vă încurajez pe amândoi să vă maturizați repede.

3. Unde soțul și soția sunt sfinți

Dumnezeu locuiește într-o casă unde soțul și soția umblă în fiecare zi în sfințenie.

Ni se spune în *Ezechiel 43:12*: *„Aceasta este legea casei – **tot locul** pe care-l va cuprinde ea este preasfânt”.*

Cortul are trei părți – Curtea din Afară, Locul Sfânt și Locul Preasfânt. Și, dintre toate trei, Locul Preasfânt era cel mai mic.

Dar citim aici că, în noul legământ, nu va mai exista nicio curte din afară sau loc sfânt. *Tot locul* va fi *Locul Preasfânt*. Aceasta înseamnă că slava lui Dumnezeu sub noul legământ nu va sta doar într-un colț, ca în cortul întâlnirii, ci peste toată construcția.

În cazul vieții voastre acest lucru înseamnă că urmează să fiți sfinți tot timpul – nu doar Duminica, ci în fiecare zi. Veți fi sfinți, nu numai când citiți Biblia, ci în

toate lucrurile pe care le faceți. Fiecare ungher și colțișor al vieții și al casei voastre urmează să fie sfânt. Și sfințenia nu este o chestiune de respectare a unor rituale religioase, ci de evitare a oricăror lucruri care nu-i plac lui Dumnezeu – potrivit luminii pe care o aveți. Fie ca acest lucru să fie adevărat în amândouă viețile voastre.

Dumnezeu are un plan minunat pentru viața voastră împreună. La început, când Dumnezeu l-a creat pe Adam, nu exista nicio Eva. Dumnezeu a suflat viață în Adam și când Adam a deschis ochii prima persoană pe care a văzut-o a fost Dumnezeu. Și eu sper, Sunil, că prima persoană pe care o vezi în fiecare zi, în viața ta, va fi Dumnezeu Însuși. Apoi Dumnezeu l-a trimis pe Adam într-un somn adânc și i-a luat una din coastele sale și a făcut-o pe Eva. Și când Eva a deschis ochii, prima persoană pe care a văzut-o a fost tot Dumnezeu. Și sper, Anugrah, că prima persoană pe care o vei vedea în viața ta va fi Dumnezeu Însuși. Eva nici măcar nu știa că Adam exista, atunci când l-a văzut pe Dumnezeu. Numai după aceea Dumnezeu a adus-o pe Eva lui Adam și i-a spus: „DA. Acum voi amândoi vă puteți căsători”. Ei se iubeau cu adevărat atunci – pentru că ei amândoi îl văzuseră mai întâi pe Dumnezeu. Acesta este secretul unei dragoste nesfârșite în căsnicie – amândoi trebuie să-L vedeți mai întâi pe Dumnezeu.

Și ceea ce Dumnezeu a făcut pentru Adam, El a făcut de asemenea pentru tine, Sunil. Acum 26 de ani când te-ai născut, noi eram fericiți ca și părinți ai tăi. Dar Dumnezeu știa despre nașterea ta cu mult înainte de acea zi. Numele tău era scris în Cartea Vieții cu mult înainte ca eu și mama ta să ne căsătorim. Adevărul extraordinar este că Dumnezeu planificase și căsătoria ta, înainte să te naști. Și așa, la câțiva ani după ce te-ai născut, Dumnezeu a adus pe lume o fetiță, într-o altă parte a Indiei – cu un plan pe care tu nu-l cunoșteai și despre care nu știa nici Anugrah. Dumnezeu este un Pețitor extraordinar și El a avut acest plan minunat pentru voi amândoi, despre care n-ați știut nimic niciunul dintre voi. Și pe măsură ce această fetiță a crescut, tot timpul Dumnezeu te-a avut pe tine în minte pentru ea. Și apoi, într-o zi, El v-a adus pe amândoi împreună, exact la fel cum El i-a adus împreună pe Adam și pe Eva. Cât de bun a fost Dumnezeu cu voi!

Așadar, rugăciunea mea pentru voi amândoi este ca Dumnezeu să se bucure cu adevărat de viața voastră și să faceți din căminul vostru un sanctuar.

Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze pe amândoi. Amin.